

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 listopada 2007 r.
— Niderlandy przeciwko Komisji**

(Sprawa T-234/04) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja 2004/01/WE — Substancje niebezpieczne — Wymóg udzielenia przez Komisję zezwolenia w celu utrzymania notyfikowanych przepisów krajowych — Zajęcie przez Komisję stanowiska co do zakresu harmonizacji — Akt podlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2007/C 315/63)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H. Sevenster, J. van Bakel oraz M. de Grave, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Simonetti oraz M. van Beek, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Danii (przedstawiciel: J. Molde, pełnomocnik)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/1/WE z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie przepisów krajowych dotyczących stosowania krótkołańcuchowych chlorowanych parafin notyfikowanych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 4 [WE] (Dz.U. L 1, str. 20) w zakresie, w jakim zdaniem Komisji zgodnie z art. 95 ust. 6 WE niezbędne jest zatwierdzenie przez nią utrzymania w mocy przepisów krajowych dotyczących wykorzystywania krótkołańcuchowych chlorowanych parafin (SCCPs) niewymienionych w dyrektywie 2002/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. zmieniającej po raz dwudziesty dyrektywę Rady 76/769/EWG w zakresie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (krótkołańcuchowych chlorowanych parafin) (Dz.U. L 177, str. 21)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Królestwo Niderlandów pokrywa koszty poniesione przez Komisję oraz koszty własne.
- 3) Królestwo Danii pokrywa koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 17.4.2004 (poprzednio sprawa C-103/04).

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 listopada 2007 r.
— Niemcy przeciwko Komisji**

(Sprawa T-374/04) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji w Niemczech — Środki korygujące ex post uprawnienia przydzielone instalacjom — Decyzja Komisji o odrzuceniu — Równe traktowanie — Obowiązek uzasadnienia)

(2007/C 315/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: początkowo C.-D. Quassowski, A. Tiemann oraz C. Schulze-Bahr, a następnie C. Schulze-Bahr oraz M. Lumma, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Sellnera oraz U. Karpensteina)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: U. Wölker, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji C (2004) 2515/2 wersja ostateczna z dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgłoszonego przez Republikę Federalną Niemiec zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32), w zakresie w jakim decyzja ta odrzuca pewne korekty ex post rozdziału uprawnień, uznając je za niezgodne z kryteriami nr 5 i 10 załącznika III do dyrektywy 2003/87.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji C (2004) 2515/2 wersja ostateczna z dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Niemcy zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE.